

ΑΝΑΖΗΤΕΙΤΑΙ ΔΙΟΡΑΤΙΚΟΣ ΗΓΕΤΗΣ

Από τον

Γ. Τσαλουχίδη*

Πονάει χρόνια αυτός ο έρημος τόπος. Αυτός ο παράδεισος που κάποιιο επιτήδειο τον άφησαν να ρημάξει, προκειμένου να κάνουν τη «δουλειά» τους. Και φτάσαμε τώρα πια στο χείλος του γκρεμού, να κοιτάζομαστε με απορία και να αναρωτιόμαστε τι άραγε να φταίει για όλα αυτά. Εφτασε η πατρίδα μας από πρώτη να γίνει **στραγός στην Ευρώπη** και να καμώνονται οι εταίροι μας ότι με το ζόρι μάς ανέχονται, ξεχνώντας κι αυτοί ότι, όταν εμείς εδώ φτιάχναμε πολιτισμούς και Παρθενόνες, αυτοί πήδαγαν από δένδρο σε δένδρο...

Βέβαια υπάρχουν και κάποιες **δικαιολογίες**, άλλες σωστές, άλλες όχι, γι' αυτήν την οπισθοδρομική μας. Προσωπική μου όμως άποψη είναι ότι πάνω απ' όλα και ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια την κύρια ευθύνη έχουν οι κατά καιρούς ηγέτες αυτού του τόπου.

Κακά τα ψέματα. Τα μπροστάρια οδηγούν το κοπάδι και το πηγαίνουν όπου αυτά θέλουν. Εμπρός ή πίσω. Ισια ή στραβά. Αν τα μπροστάρια είναι **ανίκανα**, πάει το κοπάδι, χάθηκε.

Και φαίνεται ότι εκεί είναι το πρόβλημα να βρεθεί ηγέτης, αρχηγός, που να αγαπάει την πατρίδα του πιο πολύ απ' το στομάχι του. Να μπορεί να παίρνει τα πάντα πάνω του και με βεβαιότητα, σύνεση και λογική να αποφασίζει. Κι όταν αποτυγχάνει, να λέει «απέτυχα», όχι **«απέτυχαν οι επιτελείς μου»**. Να πονάει για τον τόπο, να τον αγαπάει και με ανιδιοτέλεια, ευθύτητα και δικαιοσύνη να τον οδηγεί μπροστά.

Δεν ζητάει ο λαός στο πρόσωπο του ηγέτη τον προστάτη. Δεν μπορεί πια να ανεχθεί τον **αυταρχικό και υπερόπη αρχηγό**, που η ματαιοδοξία του ικανοποιείται με τις ζητωκραυγές, τα χειροκροτήματα, το λιβάνισμα και την κολακεία των παρατρεχάμενων. Τον θέλει **υπεύθυνο, διορατικό και ενεργητικό**, με εμπιστοσύνη στον εαυτό του, να αγωνίζεται για την επιτυχία των στόχων του έθνους να είναι κοινά στον λαό του, να συμπάσχει, να πειθεί ότι είναι άξιος να διοικεί και όχι να καλλιεργεί φαινόμενα προσωπολατρίας, που οδηγούν σε αθλιότητες και ταπεινώσεις. Να μπορεί, αξιολο-

ώντας την ευφυΐα του, να υλοποιεί τις ομαδικές προσδοκίες, ικανοποιώντας έτσι και τις προσωπικές του φιλοδοξίες, που πρέπει να ταυτίζονται με τις προσδοκίες του λαού. Να χρησιμοποιεί την ικανότητα της επιβολής, για να ενώνει κι όχι να διχάζει τον λαό του, **εμπνέοντας σεβασμό** σε όλους. Είναι αλήθεια ότι δεν είναι εύκολο να πείθεις, όπως δεν είναι εύκολο να ικανοποιείς όλες τις τάξεις του λαού ταυτόχρονα. Μπορείς όμως έχοντας γνώμονα τη δικαιοσύνη να επιδιώξεις μια **ισορροπία** ανάμεσα στα αντικρουόμενα συμφέροντα, περιορίζοντας την πιθανή κακή θέληση των εκτελεστών.

Έχουμε πολλά παραδείγματα ηγετών που βρέθηκαν απομονωμένοι και αποκλεισμένοι μέσα στους καλπούς του λιβανίσματος, **μακριά από την πραγματικότητα**, να υπηρετούν αυτά που τους υπαγόρευαν οι διάφοροι επιτελείς τους. Και βέβαια, η γελοιοποίηση, αν δεν έχει αντίκτυπο στις τύχες του λαού, απλώς στιγματίζει τότε τον κακό ηγέτη. Συνήθως όμως, δυστυχώς, αυτές οι **«στραβοτιμονιές»**

δημιουργούν τραύματα επώδυνα, που τα πληρώνει ο λαός, ενώ ο ανόητος ένοχος εξακολουθεί να αυτοθαυμάζεται, μακάριος ότι επιτελεί μέγα έργο. Δυστυχώς, τα γεγονότα των τελευταίων χρόνων μάς έχουν διδάξει ότι ένα πράγμα δεν

Να βρεθεί αρχηγός που να αγαπάει την πατρίδα του πιο πολύ από το... στομάχι του

έχουν μάθει οι κατά καιρούς **επίδοξοι ηγέτες μας**. Να αποχωρούν από την εξουσία την κατάλληλη για τον τόπο στιγμή, χωρίς λύπη και ντροπή.

Κί έτσι φτάσαμε τώρα να αναρωτιόμαστε πάλι τι φταίει και τι πρέπει να γίνει. Οι λίγες αυτές γραμμές δεν έχουν σκοπό να υποδείξουν ή να καθοδηγήσουν. Δεν λένε τι πρέπει να κάνουμε, αλλά τι πρέπει να θέλουμε από αυτόν που θα παίξει τον ρόλο του ηγέτη. Ο **τελευταίος λόγος** ανήκει σε όλους εμάς, που αύριο, την κρίσιμη και ιερή ώρα της εισόδου μας μέσα στο παραβάν του εκλογικού κέντρου, θα επιλέξουμε. Η επιλογή είναι δική μας. Το ίδιο και η ευθύνη της επιλογής. Αναζητείται λοιπόν ηγέτης.

*Αεροπόρος (I), πρόεδρος της Πανελληνίου Ενώσεως Ποντίων Αξιωματικών, «Αλέξανδρος Υψηλάντης», ύπασος πρόεδρος Ενώσεων Πολεμιστών Μακεδονικού Μετώπου (Ελλάδας, Γαλλίας, Αγγλίας, Ιταλίας, Σερβίας, Ρωσίας), επίτιμος καθηγητής Πανεπιστημίου Τιφλίδας - Γεωργίας, εκδότης - διευθυντής εφημερίδας «Εθνικό Βήμα»